

Vedrørende indrejseforbuddenes længde anførte regeringens arbejdsgruppe om betinget udvisning følgende i sin rapport fra november 2005, s. 46 f:

»Fastsættes der i udlændingeloven meget lange indrejseforbud i anledning af kriminalitet, kan det indebære, at længden af det foreskrevne indrejseforbud i sig selv vil medføre, at en udvisning i givet fald vil være uproportional, og at domstolene derfor af hensyn til Danmarks internationale forpligtelser vil udvise i færre tilfælde end i dag.

På denne baggrund skal der udvises forsigtighed med at ændre længden af indrejseforbud i skærpene retning på en måde, som binder domstolene til at anvende meget lange indrejseforbud.«

Det er regeringens opfattelse, at de skærpelser af indrejseforbuddenes længde, der foreslås, ikke er af en sådan karakter, at et indrejseforbud i sig selv vil medføre, at udvisning vil være uproportional, og at domstolene og udlændingemyndighederne derfor af hensyn til Danmarks internationale forpligtelser vil udvise i færre tilfælde end i dag.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 17-22.

2.3.7. Skærpelse af straffen for indrejse i strid med et indrejseforbud

Når en udlænding meddeles et indrejseforbud, kan det bl.a. skyldes, at den pågældende har begået kriminalitet her i landet eller har opholdt sig her uden tilladelse. Ved indrejseforbuddet tilkendes det, at den pågældende ikke er velkommen her i landet og ikke må tage ophold her, så længe indrejseforbuddet står ved magt.

Det sker imidlertid jævnligt, at politiet støder på udlændinge, der er indrejst i strid med et indrejseforbud. Det kan være for at genoptage den kriminalitet, de i sin tid blev udvist for.

I dag er straffen for at indrejse i strid med et indrejseforbud en bøde eller fængsel indtil 6 måneder, jf. udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2. I praksis meddeles en udlænding, der overtræder § 59, stk. 1, nr. 2, i 1. gangstilfælde en indenretlig advarsel eller bøde på 1.400 kr. og i gentagelsestilfælde frihedsstraf.

Regeringen finder, at det er en alvorlig sag, når en udlænding, der er blevet meddelt et indrejseforbud, indrejser i strid med forbuddet. Det gælder uanset årsagen til indrejsen.

Regeringen ønsker derfor at skærpe straffen for indrejse i strid med et indrejseforbud, således at strafferammen ændres fra bøde og fængsel i indtil 6 måneder til bøde og fængsel i indtil 2 år.

Der er tale om en væsentlig forhøjelse af strafferammen, som understreger, at regeringen ser med stor alvor på indrejse i strid med et indrejseforbud.

Det forudsættes med forslaget, at overtrædelse af § 59 b i 1. gangstilfælde normalt skal straffes med ubetinget frihedsstraf fra 7 dage og op til 1 måned. I forbindelse med den konkrete udmåling af straffen kan det tale i skærpene retning, hvis udlændingen er udvist af landet på grund af kriminalitet og må formodes at være indrejst i strid med indrejseforbuddet med det formål at begå ny kriminalitet. I 2. gangstilfælde skal en overtrædelse af § 59 b normalt straffes med ubetinget frihedsstraf fra 1-3 måneder, i 3. gangstilfælde med ubetinget frihedsstraf i mere end 3 måneder.

Strafudmålingen i de enkelte sager vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af alle sagens omstændigheder, og de angivne strafpositioner vil således kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der foreligger yderligere skærpene henholdsvis formildende konkrete omstændigheder.

Straffastsættelsen efter § 59 b skal afgøres efter en konkret vurdering, hvor samtlige sagens omstændigheder inddrages, herunder det almindelige proportionalitetsprincip.

Hvis det i en konkret sag vurderes, at der foreligger sådanne formildende omstændigheder, at der ikke er grundlag for at idømme ubetinget frihedsstraf i 1. gangstilfælde, forudsættes det med forslaget, at der sker en væsentlig skærpelse af bødeniveauet. Det tilsigtes således, at der i sådanne tilfælde skal nedlægges påstand om en bøde på minimum 5.000 kr.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 26.

2.3.8. Udvisning af EU-borgere

2.3.8.1. Administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 a

Regeringen og Dansk Folkeparti finder det uacceptabelt, at den fri bevægelighed udnyttes af borgere i andre EU-lande til at indrejse på kortere ophold med henblik på at begå tricktyverier og anden form for kriminalitet her i landet. Udlændingeloven udelukker ikke, at der kan ske udvisning af EU-borgere, når der er begået strafbare forhold, og særligt vil udlændingelovens § 25 a om administrativ udvisning i forbindelse med korttidsophold kunne komme på tale i disse situationer.

Det indgår således i aftalen af 22. september 2008 mellem regeringen og Dansk Folkeparti, at det skal vurderes, om de gældende udvisningsregler i tilstrækkeligt omfang muliggør udvisning af EU-borgere.

Efter § 25 a, stk. 1, kan Udlændingetjenesten træffe afgørelse om at udvise en udlænding, der ikke har haft